

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῇ 29ῃ Μαρτίου 1916.

Οἱ περιλιπόμενοι ἐν Συρίᾳ ἐρῶ-
 καὶ ξοὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται τὰ μάλλιν
 ἐπιτεκτα τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς Ὀ-
 με- θεοδότης Ἑκκλησίας διότι, αὐτοὶ πα-
 ρε- ρεζόμενοι πιστοὶ εἰς τὴν Ἑλλά. Ὁρῶσα
 νοὶ ἦσαν μέσφ τῶν πολυωνύμων αἰρέσεων
 τῆς ἐνισχυόμενοι ἐν τῇ πίστει καὶ ὁπὸ τῆς
 Ἑλληνικῆς συνειδητώσεως αὐτῶν, εἰ-
 τάλλα συριακά στοιχεῖα ὑπαπόσθητα
 τὰς αἱρέσεις, ἀπεσπασθήσαν τῶν Ἑ

ληνικής Ορθόδοξης και εν τέλει συνετέλεσαν μετά των Αράβων Μωαμεθανών και συνετέλεσαν τα μέγιστα εις τας νίκας των Αράβων κατά του Βυζαντινικού Κράτους.

Οι άραβόφωνοι Ορθόδοξοι της Συρίας μετά θαυμαστής άφυσώσεως εις την Έκκλησίαν αυτών έντέστησαν κατά του εξισλαμισμού, εν οι άραβες έγνωσαν να επιβάλλωσιν εις τους ύποτακτομένους λαούς δι' όλων των θεμιτών και άθεμιτών μέσων.

Οι έν Συρία Έλληνες Ορθόδοξοι ύπέμειναν και άλλας δοκιμασίας και άλλους δεινότερους πειρασμούς από των επιδρομών των χόραν και την Έκκλησίαν των προσηλυτισμένων καλογηρικών ταγμά: της Παπικής εκκλησίας, άτινα δέν είχαν μόνον θαυμάσια, άλλα και μέγα δόξα και έπαινον.

Ούτος συνωμολόγησε μετά της Τουρκίας τας πρώτας διομολογήσεις (Capitulations) και εξησφάλισε πρόνομια έμπορικά έν Ανατολή ύπερ της Γαλλίας, και έπι των διαδόχων της ή Γαλλία άνεγνωρίσθη ή μόνη προστάτις των Λατινών έν Ανατολή, άντεστή δέ ή προύρσις των Ίερών Προσκυνημάτων εις γαλλικά καλογηρικά τάγματα.

Δύναται τις να φαντασθή πόσην δύναμιν ήσαν περιβεβλημένα τα καλογηρικά τάγματα του παπικού προσηλυτισμού και πόσους δεινούς διωγμούς ύπέμειναν εξ αυτών ή Έλληνική Ορθόδοξος Έκκλησία της Ανατολείας έν Συρία.

Όταν αναλογισώμεθα τους ύπό των Ίησούτων δεινούς διωγμούς του Οικουμενικού Πατριαρχείου έν Κωνσταντινουπόλει ύπό των έγκατασταθέντων εκεί Ίησούτων, έχόντων έπισθεν αυτών την πανίσχυράν Γαλλίαν κατά τον ΙΖ' αιώνα έπι Δουκάρους, μόλις δύναται να φαντασθώμεν τα μαρτύρια εις ά υπεβάλλοντο οι Έλληνες Ορθόδοξοι έν Συρία.

Η διπλωματική μεγαλοψυχή του Παναγιώτου Νικητοπούλου (Λευκοστάτου) άπέσπασεν από των παπικών χειρών τα ίερά προσκυνηματα των Αγ. Τόπων, και διεφύλαξεν αυτά μέχρι σήμερα εις χείρας των νομίμων φρουρών αυτών, χωρίς εις άλλον Κύριον ύπέροχον πολιτικόν τον Κιρκήλ Πασάν και την πολιτικόν σύνασιν της Υ. Πύλης.

Έντούτοις, ή προπαγανδική δράσις της Παπικής Έκκλησίας έν Συρία διετηρήσθη πάντοτε άκμαία και αδιάπτωτος, και επήνεγκε φοβεράν θρασύν εις τας τάξεις των άραβόφωνων Έλληνοορθόδοξων της Συρίας. Πάντα λοιπόν τα στοιχεία, όσα είχαν άσθενή και χαλαράν πως την έθνικήν και την φηροσκειτικήν συνείδησιν είτε εξισλαμίσθησαν είτε εξελατινίσθησαν, και εις την παπικήν προπαγάνδαν προσετέθη ή ούχ ήτεον ισχυρά προτεσταντική ταιαύτη.

Πάντα ταύτα αναλογίζόμενοι όφελομεν να άποκαλυπτομένημε πρό των άραβόφωνων Έλληνοορθόδοξων της Συρίας, ότινες δύνανται να θεωρωσιν ότι ως quintessence της Έλληνικής Ορθοδοξίας, διότι αληθώς ήδυνήθησαν να ύπομείνουν δια μακρόν αλάνων δεινότητας και άραντάστους δοκιμασίας και πειρασμούς, περισώσαντες την άκραίφνη πίσσιν αυτών εις την Ορθόδοξαν, ήτις εινε ή λαμπρότερα έκφανσις του Χριστιανικού Έλληνισμού.

Δυνάμεθα, έθεν, μετά πεποιθήσεως να ειπωμεν ότι οι άραβόφωνοι Ορθόδοξοι εινε Έλληνικώτεροι των Έλλήνων, και τοιούτους Έλληνους Ορθόδοξους έχουσα παρ' έαυτή ή Έλληνική Μητρόπολις Κιτίου άφ' ης να ύποβάλλωσιν ούτοι ένστάσεις ίσχυρίζόμενοι ότι εινε Σύριοι και ούχι Έλληνες Ορθόδοξοι, και το χειρίστον, άνέλαιεν Έλλην δικηγόρος να συντηρήσθαι και ύποστηρίξαι την ένστασιν τούτην ένόμιον του Έκπαίδευτικού Συμβουλίου.—Αχ! αύτός δέ δικηγόρος!

Έντούτοις ή αλήθεια αήτη χρονολογείται από του π. Όκτωβρίου και έλαβε γένωσιν αύτης δ Π. Μητροπ. Κιτίου ως πρόεδρος της Συγολ. Έπιτροπείας και δι' άντιπροσώπου μετέχον

των συνεδριών της Έπαρχ. Έκπαίδ. Έπιτροπείας, και φαίνεται οδδόςως συγκινήσει ύπό της άδικαιολογήτου και παραδόξου ένστάσεως, ήτις έδει να συνταράξη αυτών βαθύτατα.

Έκ των υπερπεντακσίων προσφύγων ή Συγολ. Έπιτροπή επέβαλε σχολ. τέλη 150 λφών εις 37. εξ αυτών τους οικονομικώς ύποσώθηκες εύπόρους, όστινες ήδη και κτήματα ήγύρασαν και την έμπορίαν μετέρχανται και συναλλάσσονται μετά της πόλεως και της έπαρχίας όλης και ούδέν δικαιοτέρον ήτο, ή να αναλάβωσι και αυτοί μέρος των οικονομικών βαρών της κοινότητος, ύπερ της Έλληνικής παιδείας, ως όμόδοξοι και έμογενείς.

Έάν ή άραβική λαλιά ένέβαλεν εις αυτούς και άραβικήν συνείδησιν, παρελχέτο άφορμή και εύκαιρία εις τον Π. Μητροπολίτην Κιτίου να διαφωτίσει τούτους περί της πλάνης των και άργανώση ισχυράν έκστρατείαν κατά της οικίας ταύτης πλάνης από τε του Ί. βήματος της Έκκλησίας και προσκαλών αυτούς εις συνελεύσεις, εν ας να πραγματοποιήται τόσα ύψηλά και ώρατα θέματα, άτινα παρέχει ή ιστορία της Έκκλησίας Άντιοχείας, ως δύναται τις να συναγάγη εξ όλων δια βραχυτάτων ύπνηγίχημεν άνωτέρω.

Άντι τούτων όμως δ' Αγ. Κιτίου εξανίσταται κατά της όρθόδοξης δικαιοσύνης άποφάσεις της Ί. Συνόδου της Έλλάδος κατά της φοιτήσεως άραβόφων εις θέατρα και κινηματογράφους.

Μή χειρότερα!

ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΤΩΝ

—Είς τον τομέα Βω-Λε-Δανλφ.

Τό πρακτορείον «Χαβς» άνεκοίνωσε τη 5118 Μαρτίου:

Τά στρατεύματα έγκαταλείπονται άνθίσταται πανταχού κατά του έχθρου προεξοδίζονται εις αυτών άπολείας αίντες, ήδη, κατά πληροφορίας από πηγής άσφακούς προερχόμενης εκ πόλεως του Ρήνου, κáινουσι τους τραυματίας Γερμανούς να λέγωσιν:

«Μας οδηγούσιν εις τό σφαγείο ήτο αληθής σφαγή». Η πληροφορία αήτη χρονολογείται πρό 24 ήμερών. Τι θα έλεγον οι γερμανοί τραυματίαι αίντες, κατά χιλιάδας μεταφερόμενοι εκ του πεδίου πρό του Βω-Λε-Δανλφ και του ΑΙ; (Lix).

Έκεί τό πυρόβολικόν μας, τοποθετημένον τώρα έπ' εξαιρέτων θέσεων, συντρίβει διά της βολής του τάς έφοδον έκπεμπόμενα τάγματα; Έντοτέ αίντες φθάνουσι μέχρ' ετών χωρίων, άλλα ίνα δεκατεθώσιν εκεί ύπό των μυθραλλιοβόλων μας και φονευθώσι διά των λοχών μας.

Τουαύτη, εάν άλλους, ύπηρεν ή τύχη του 13ου λόχου του 19ου της έφεδρείας. Τό συμβεβηδός άφηγήθη εις τών κώλων έκδόντων εκ των 150 άνδρων του.

Την 24) Μαρτίου έπι τη άναγγελία ότι τό Βω περιήλθεν εις χείρας των Γερμανών, ό 13ος λόχος διεσπένεται πρός τό χωρίον έχων έπι κορυφής τους άξιωματικούς, ή τώ όλον εις χείρας, χωρίς να προηγηθεί περιπολλία. Έλειπον μόνον οι αλαγί-αυλοι.

Τους άφ' ηκον να πλησιάσωσι και να έσχωρήσωσι μέχρι των πρώτων οικιών αήνης όμως έπ' κατέβησαν έπι μεγάλης όδόν, άποκαλύπτονται δύο γαλλικά μυθραλλιοβόλα. Έντός λεπτού τό ήμισυ του λόχου κατεβλήθη εις έδαφος μετά των άξιωματικών του.

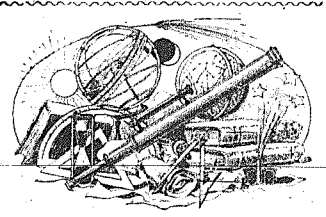
Τρομαγμένοι οι Γερμανοί καταφεύγουσιν εις τας σιταποθήκας και τή γενοικία ύπόγεια. Οι στρατιώται μας έξορμώσι και προσβάλλουσι τους κατεργαρέους τούτους διά της λόγχης έντός πολλών έσχαίων και διά χειροβομβίδων. Φαίνεται ότι δέν επέλεξαν εμψή οι πέντε έκείνοι αξιωματικοί, ού; ή πρώτησαν άκόμη τρέμοντας ύπό του φόβου, δν ήσθάνθησαν.

Πρό του Δανλφ τό πράγματι ήσαν καλλίτερα. Είς γερμανικός λόχος προηρεί εις κατοικίους ύπό τό σκότος, τον βλέποντας έρχόμενος και τον άφ' ηκον να πλησιάσθ. Άνομιστών πρός την σιωπήν των ήμετέρων ό λόχος ούτος θέλει να καταλάβη αήνιότις τό χωρίον κείμενον ως γνωστόν έπι της βάσεως των πλεονών του Μόσα. Είς όμως Γάλλος άνθυλασπιστής διά μέσου των άρρωστικών έγγων ήδυνήθη να φθάσθ εις την όδόν κάτω ύλως εις τό χωρίον και την όποιαν είχε διατρέξθ ήδη ό έχθρος.

Ο έχθρος προσβλήθεις ύπό πυρών όμαδών θέλει να ύσχωρήσθ εύρίσκειται άντιμέτωπος της μικρής όμάδος μας, ήτις καταβάλλει τους μέν και συλλαμβάνει τους άλλους. Ο άνθυλασπιστής ούτος έπαρσημοφωρήθη και όλος ό κόσμος θα άναγνωρίσθ ότι τώ ήξεν.

Κατά τους αξιωματικούς, δέν παύουσιν έπαυλαμβάνοντες εις τους στρατιώταις δει «συριεύδοντας του βερτέν, ό πόλεμος θα τελειώσθ». Οι άξιωματικοί επατώνται ή τους άπατώνται.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΑΠΛΑΝΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Μελετώντες τον Έναστρον ουρανόν έν πρώτοις βλέπομεν ότι οι άστέρες ούτε φωτεινοί έξίσου εινε, ούτε όμοιομεσός κατανεμημένοι έπι του ουρανού όθλον. Καθότι δέν τούτους άπαιτείς, πρός διάκρισιν από άλλων άστέρων μεταβαλλόντων σχετικήν θέσιν έπι του στερεώματος, τους όποιους καλοϋμεν αήνητας, και ούτοι ειναι ουράνια σώματα σφαιρικά έσώρφατα περιφερόμενα περί τον ήλιον διαγράφοντες έλλειπτικήν τροχιάν, έν οίς και ή ήμετέρα Γη.

Μεταξύ των απλανών και των πλανητών φαίνεται και άλλη διαφορά ή της μαρμαρυγής (scriptation). Οι απλανείς δηλώνει μαρμαρυσσαι (τρομοσβύνουν) και ή έντασις της μαρμαρυγής αήτης έξήγηται από τινων άτμοσφαιρικών συνθηκών, και από της έκαστου θέσεως αυτών έπι του ουρανίου όθλου ως πρός τον όρίζοντα.

Η ιδιότης αήτη παρέχει έν άμεσον διακριτικόν γνώρισμα των απλανών από των πλανητών, όστινες δέν μαρμαρυσουσι έμψ λίαν άνεκασιθήτως και τοίτω ύπό ώρισμένης συνθήκης.

Οι απλανείς, άστέρες έχουσι διάφορον την έντασιν και κατά τον βαθμόν της λάμψεως αυτών κατατάσσονται εις άστέρας α', β', γ' κ.λπ. μεγέθους, χωρίς όμως πράγματι να δεικνύη ή κατ'αίθερ αήτη και την διαφοράν των πραγματικών μεγεθών αυτών.

Διότι ή λάμψις δέν εξαρτάται μόνον από του μεγέθους του άστέρος άλλα και από της άποστάσεως αυτου από της ήλιος της έξέλιξής του.

Διά τούτο πρώτον μεγέθους άστέρος δύναται να ήνε πολλή μικροτέρα τον ήλιον και την μάστιν άλλων άστέρων α', β' ή και πολλή μικροτέρα λάμψεως.

Λέγονται απλανείς, ούχι διότι πράγματι εινε σταθεροί και άμετακίνητοι εις της θέσεως αυτών έπι του ήφαιρου όθλου, άλλα διότι ή μετακίνησις αυτών συντελείται διά πολλών αλάνων και εινε άνεπαίσθητος εις την αντίληψιν του άνθρώπου κατά την διάσκεψιν αής ζωής του.

Έχουσι διάφορον χρωματισμόν και ή διαφορά αήτη δέν ήνε άνάληπτή εις τον γυμνόν όφθαλμόν, και μόνον δι' άστρονομικήν τηλεσκοπίαν βλέπομεν άστέρας διαφόρων χρωματισμών έπι του ήφαιρου, όστις τότε παρουσιάζει την όντιν Έξωτερικήν φωταγία.

Άλλ' αίνε έκαστος απλανής εινε πάντοτε εις άλβους αήτη, διότι τίνες τούτων εινε διαλοί, τριπλοί, τετραλοί και πενταλοί, καθόσον μέχρι τούδε γινώσκουμεν.

Σημειοειών ότι οι άστέρες διά τν μόνον όφθαλμού και δι' ίσχυροτάτων μέχρι σήμερον τηλεσκοπίων εινε πάν-

τες σώματα αήτοφωτα, ως ό ήμετερος ήλιος, διάφοροι δέ την ήλικίαν, κατά τις σχετικώς θεωρίας της φυσικής άστρονομίας.

Επί πλέον ή λάμψις άστέρων τινων μεταβάλλεται δτε μέν αυξανόμενη, δτε δέ έλαττωμένη, και τοίτω κατά περιόδους ποικιλλούσας τον χρόνον.

Ός πρός τας ιδιότητας ταύτας θα εξετάσωμεν τους κυριώτερους άστέρας των ήπ' ήμιν ήμιν άστερισμών.

Πρώτον μεγέθους άστέρες έπι της όλης ουρανίου σφαίρας εινε έν όλω 21 κατά τάξιν λάμψεως οι ήξής:

- 1) Σείριους, 2) Ητα της Άργόλης (άσθη μεταβλητής λάμψεως), 3) Κάνωπος, 4) Άλφα του Κονταύρου, 5) Άρκτοφρος, 6) Ρίγελος, 7) Η Αίε, 8) δ Βέγος, 9) Προκύν, 10) Βεταγίγης (μετά μεταβλητής λάμψεως), 11) Άχερναρ, 12) Λαμπαδίας ή άραβιστι Άλπεαράν, 13) Βήτα του Κενταύρου, 14) Άλφα του Σταυρού, 15) Άνταρης, 16) Αετός ή Άταρ, 17) Στάγος της Παρθένου, 18) Φωαλός, 19) Βήτα του Σταυρού, 20) Ρήγολος, 21) Πολυδένκης.

Απόστασις των άστέρων.

Ός μονάς μέτρον της άποστάσεως των απλανών άστέρων από του ήλιου λαμβάνεται ή διάμετρος της τροχιάς της γης, ήτις έχει μήκος 186,000,000, άγγλ., άλλα και ή μονάς αήτη θεωρείται πολύ μικρά.

Οι έγγύτατοι άστέρες: Ο Βέσσελ πρώτος ήδυνήθη να έγγισθ τον πυθμένα βολιδόσκοπών τό άχαιές διάστημα άνεκαλύψθ ούτος ότι ό 61 του Κύνου έφαιτοεν ότι διεγράφε καθ' έτος μακροτάτην τινε έλλειπν 3)4 του διευτερολέπτου της μοίρας μήκους, συνάγαν ότι ή άπόστασις του εινε 500,000 άκτινες της τροχιάς της γης από του ήλιου ήτοι 47 τρισσεκατομύρια άγγλ.μίλια. Έννοιάν τινε της άποστάσεως ταύτης δύναμεθα να σηματοποιώμεν σημειοειδώς ότι τό φως τό όποιον διαθέτει 8 3)4 λεπτά ίνα φθάσθ από του ήλιου εις την Γην, διαθέτει τέσσαρας ώρας από του έξωτάτου πλανήτη Ποσειδώνος, και όκτώ έτη από του 61 του Κύνου.

Εξοδής όμως ήδη ότι διάρχουσι τίνες πλησιέστεροι πρός ήμεις άστέρες, πλησιέστερος δέ εινε ό α' του Κενταύρου, λαμπρότατος άσθη πολύ πρός νότον ώστε να μη εινε θεατός εις ήμεις, και τούτου ή άπόστασις άρ' ήμιν εινε ή ήμισις της του 61 Κύνου ήτοι τό φως του διαθέτει 4 έτη ίνα φθάσθ μέχρς ήμιν. Εινε τράντι δόμοιμο του ήλιου και πολλοί εξ αυτών υπερβάλλουσι τοίτων, κατά την λάμψιν μεγάλως, και άποτελοϋσιν τσως κέντρα πολλών μεγαλειτέρων κοσμικών συμπληγμάτων.

Ο αριθμός των άστέρων.

Οι άστέρες έν τή ουρανώ έπι αλάνων μακρόν έδεοσθήθησαν ως τό σύμβολον του άπειραριθμού πλήθους. Έντούτοις ή διά γυμνόν όφθαλμόν όρατοί άστέρες διά μιάς εινε πολύ λίγότεροι ή όσον φανταζόμεθα και μόλις υπερβάνουσι τοίς 2000.

Εάν υπερεπληρώμεν την όλην σφαίραν, ό ήφαιρος των ήφαιτων άστέρων εις καί νικόν ή θαλάμων άνέχεται εις 5000.

Η έλξη της αήτης της όπτικής δύναμεως μάλας αήξάνει τον αριθμόν τοίτων, και ύπολογίζεται ότι ό αριθμός των όρατων άστέρων διά των μεγεθών σήμερον τηλεσκοπίων εινε μεταξύ 100,000,000 και 1,000,000,000.

Τό πρόβλημα δθεν της εξαιρέσεως της στασεως αυτών και των κινήσεων εινε γνήστιον, όπερ δέν φαίνεται ότι θα έπιλυθ ήποτε δόλολησθ.

Σήμερον έγένετο άπειρος έν τούτφ πρόδος, ίδια μάστις από της εισαγωγής της φωτογραφίας και του φωτοσκοπίου και έγένεον άνακαλύψαι αήτης πρό ένός αλάνος έδεσροίτο άδύνατον.

Αχμής και χρώμα των άστέρων.

Όλγον προεκτική παρατήρησις εις τον ουρανόν δεικνύει ότι άσθη τις διαφέρει του άλλου έπι δόξη, ή πύχνη διαφορά περί την λάμψιν και την χρωματισμόν. Η διαφορά λάμψεως προέρχεται είτε εκ της άποστάσεως είτε εκ της πραγματικής φωτεινής δύναμης.

Να δύναμεθα να είπωμεν ποτέμ, άν μη μετρήσθ ή άπόστασις. Είμεθα

έν άσφαλεία λέγοντες ότι οι άσθενέστεροι άστέρες εινε οι κατά μέσον όρον μάλλον άρρωσμένοι, δέν δύναμεθα όμως να βασισθώμεν εις τοίτω εις ειδικούς περιπτώσεις, έπειδή εινε γνωστόν ότι διάρχη έφεία έκτασις πραγματικής λάμψεως. Η διαφορά ως πρός τό χρώμα εινε άνεξάρτητος της άποστάσεως και άποτελεί τό μάστις πολύτιμον κριτήριον της καταστάσεως του άστέρος, και έμφανεί την ήλικίαν αυτου. Τό φασματικόπιν έν τούτφ παρέχει πολύτιμον βοήθειαν διότι αναλύει την διαφοράν ταύτην του χρώματος και δεικνύει πόθεν αήτη προέρχεται.

Τύποι άστέρων.

Ηλιακός και Σειριακός τύπος.

Οι άστέρες διηρέθησαν εις άριθμόν τινε τύπων, συνωδά πρός τον χρωματισμόν του φωτοφάσματος αυτών. Ο Τύπος Α άποτελείται εκ των λευκοκύνων άστέρων, όν περιφανέστατον δείγμα εινε ό Σείριος, ό λαμπρότατος των άστέρων. Τό φάσμα του εινε πολλή άπλούστερον του του ήλιου, και προφανώς έχουσιν άτμοσφαίρας, αίντες κέντηται μικρά άπορροφητικήν δύναμιν, μετά της εξαίρεσεως της άπορροφήσεως των γραμμών ύδρογόνου, αίντες σημειοειδώς μετ' έντάτου εύδιακρισίας.

Οι ήλιακοί άστέρες άποτελοϋσιν ύποδιαίρεσιν του Τύπου Α'. Δεικνύουσιν σαφώς τας γραμμάς του άερίου ήλιου, από μακρόν όντος γνωστόν ότι ύπάρχει εις τας περίε του ήλιου, έσχατός δέ μόνον εύρέθη ότι ύπάρχει και εις την γην.

Τό γεγονός δέ ότι τό άέριον τοίτω ειναι μία των αναθυμιάσεων του ραδίου, προσδίδει εις την παρουσίαν του εις τους άστέρας εξαιρετικήν σημασίαν, διότι δύναται να εινε πηγή τινων των άπειρομεγέθων άποταμύσεων ενεργείας.

Ο Καθηγητής Newcomb έν τή συγγράμματι του «Οι άστέρες, Μελέτη του σύμπαντος» έξηγενηκεν άξιοσημείωτον πρόδρησιν περί της άνακαλύψεως των ραδιενεργών ουάνων.

«Οι βλέπομεν δθεν πρέπει να σημάνι τοιούτοσιν την πιθανότητα ότι πάντα τα λάμποντα ουράνια σώματα φέρουσι μεθ' έαυτών πηγήν τινε ενεργείας, την όποιαν ή έπιστήμη δέν ήδυνήθη άκόμη να καταμάθθ. Συσσερούμενοι γεγονότα, αίντια τένοισι να δείξωμεν ότι διάρχουσι μορφή ουόας αίντες δέν εινε ούτε ήλη ούτε αήθη... έν τή όποία όμως εινε άποταμύμενη άνεξάντηλος σχεδόν προμήθεια ενεργείας.

Ηλιακός τύπος: Οι άστέρες του διευτέρου Τύπου έχουσι χρωματισμόν χροαίν. Είς τοίτων άνήκει ό ήμετερος ήλιος και διά τοίτω εινε γνωστός ύπό τό ήνμα «Ηλιακός τύπος».

Η χροαή χροαή όφελεται εις καπνώδη πέπλον ή διαφράττωσιν σφράμα έν τή άτμοσφαιρά αυτών, όπερ άπορροφεί πολύ τό έσώδες φως. Έπειδή η περισσώτερον φως των ήλιακών άστέρων κρατείται ύπό των πλεονάτων, εάν σειριακός τις και ήλιακός άσθη γάινονται εις ήμεις έξίσου φωτεινοί, ό τελευταίος φανταίται ότι εινε άγχοδέστερος (της άποστάσεως ύποσυνθεμένης της αήτης). Τοίτω έπιβεβαιούται εις την περιλάσιον των άστέρων έκείνων των όποιων δύναμει να εύρωμεν την μάστιν, διά της παρουσίας συντρόφου τινός περιφερομένου περί αυτου.

Ότως, ό Σείριος εινε περίπου όγδοήκοντα και τρίς λαμπρότερος του ήλιου μας, εάν μετετίθετο εις την αήτην άπόστασιν μετά τούτον, άλλ' εινε δέ μόνον βαρύτερος του ένθ' ό του Κενταύρου φαίνεται, ότι όμοιάε καθ' όλα πρός τον ήμετερον ήλιον, τό τε φωτόφασμα, τας διαστάσεις, άγκων και την πυκνότητά. Ο Άρκτοφρος και ό Λαμπαδίας εινε ύποδείγματα του Τύπου Β' τό φωτόφασμα όμως του διευτέρου τροποποιείται, ύπό μεγάλης άπορροφήσεως κατά τό τέλος του ίδιους, τοίτ' όπερ προσδίδει εις τον άσθη την έντονον ζοϋν θροαίν χροαίν.

Ερυθροί άστέρες ή τύπος Β'.

Έρχόμεθα ήδη εις τους κυρίως ερυθρούς άστέρας, όστινες διαφέρνται

εις δύο τάξεις. Άμφοτέροι έχουσι ραβδωτά φωτοφάσματα, αί ραβδώσεις όμως έχουσι διαφόρους χρωματισμούς. Ο τρίτος τύπος έπονομάζεται συνήθως εκ του Άνταρη, του κυριώτατου μέλους του. Όμοιάουσι πρός τον Τύπον Β'. έχοντες πολλάς μεταλλικάς γραμμάς του άσβεστίου, του σιδήρου, του νατρίου και του μαγνησίου, αίντες εινε κάταφανείς. Έπέρκεινται όμως τοίτων σειραι σκτεινών γραμμών μετά άποτόμων άκμών πρός τό ίσδες, και σκιασονται βαθμύδην πρός την έντονον διεύθυνσιν. Ο Καθηγητής Φόουλερ έφρε τώ 1904 ότι πλείστα τούτων όφελονται εις εξείδιον του τιτανίου. Πολλοί των άστέρων του Τύπου Γ' εινε πιθανόν ότι προσεγγίζουσιν εις τό τέμα του σταδίου των ως ήλιων, και τό πύρ αυτών άρχεται άραιτάμενον.

Ερυθροί άστέρες τύπου Δ'.

Οι άστέρες του Τύπου Δ' εινε έντόνος ερυθροί και πάντες μικροί. Τά φωτοφάσματά των ήνε όμοίως ραβδωτά, ή διαβάσιμος όμως των ραβδώσεων των εινε πρός την έντονον διεύθυνσιν ούσα όξεία πρός τό τέλος του ερυθρού. Αί ραβδώσεις αίντια όφελονται εις τον άνδρακα και τό κυανόγονον τά φωτοφάσματα περιλαμβάνουσι ώσαύτως σιλικόνας τίνες γραμμάς, έμφανίζουσ την παρουσίαν άερίου τινων έντόνος πεπυκνωμένων έν τας άτμοσφαιράς αυτών.

Ο Καθηγητής Hale έφάνθη ότι οι του Τύπου Γ' και Δ' άστέρες ήσαν δύο πιθανά όδοι, καθ' ής οι άστέρες μετέβαινον εις την εξέλιψιν, ή άσποσύνη Α'. Είκεν όμως προβάλλει καλόν τινε λόγον κατά της γνώμης ταύτης τ.έ. ότι οι άστέρες του Τύπου Δ' δέν εινε όμοιομόρφως διασπαρμένοι άνα τον ουρανόν, άλλ' εινε ισχυρώς συμπυκνωμένοι πρός τον Γαλαξίαν, χόραν ήν έχομεν λόγους να θεωρώμεν ως λίαν μεμαρτυμένην. Τοίτω φαίνεται δεικνύον ότι οι άστέρες της χόρας ταύτης τελειούσι τό στάδιον αυτών ως ήλιων κατά τρόπον διάφορον ή αί σφαίρα της γειτονείας ήμιν.

Πίετος και Έξωτος τύπος.

Οι Τύποι Ε' και ΣΤ' φαίνονται δτε συνίστανται εξ άστέρων έν τή πρώτφ σταδίφ πυθών, ότι εινε άκόμη κατά μέγα μέρος άερνώδεις. Τοίτω έκνυται εις τά φωτοφάσματά των, περιλαμβάνοντα ζωηράς λαμπράς γραμμάς έκπαλλήλους εις τό συνεχές φωτόφασμα. Είς τον Τύπον Ε' αί λαμπόμεναι γραμμάς εινε κυρίως αί του ύδρογόνου και του ήλιου (άερίου), και ή λάμψις των όπότεται εις ιδιότροπους μεταβολάς, όν ή αίτια εινε άγνωστος. Οι Τύποι ΣΤ', ως οι Τύποι Δ', συνορεύονται πρός τον Γαλαξίαν, έξ ού συνάγεται ότι οι άστέρες της χόρας ταύτης του διαστήματος έχουσι διάφορον σύστασιν της των φαιόνων ήμιν.

Άστέρες του τύπου τούτου παρουσιάζουσι λαμπράς τίνος γραμμάς εις τό κυανόν και τό κίτριον, μιάς τούτων άναγνωρίσμενης ως του ύδρογόνου, ένεκα της συγγενείας αήτης πρός τας ρυθμικάς σειράς, καίτοι έπίγεια πειράματα δέν έπιτυγχάνουσι να δείξωσι τούτην, ώστε έμφανεί αήτη συνθήκης τίνος άγνώστου εις της Γης. Ο κ. Μ. Jean άνεκαλύψε τας γραμμάς ύδρογόνου εις τον Γάμμα των Τόξων τον λαμπρότατον άσθη του τύπου τούτου. Εινε περίεργον ότι τό άέριον τοίτω, τόσον κοινόν έπι της Γης, πολύ σπάνια παρέχει ίχνη του εις τας ουράνια φωτοφάσματα ήχνος αυτου, όποσδήποτε, εύρίσκειται εις τό ήλικών φωτόφασμα. Δέν παρουσιάζονται μεταλλικά γραμμάς εις τά φωτοφάσματα του Τύπου ΣΤ', τοίτ' όπερ πιθανώς έμφανεί λίαν πρωτόγονον στάδιόν εξέλιξής του.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τοπικοί και έπαρχιακοί άθλητικοί άγώνες έν Λευκωσία τελεσθήσονται την 23ην και 24ην Απριλίου έ. έ. έν.

Δηλώσεις περί συμμετοχής γίνονται δεκτά μέχρι της 15ης Απριλίου πρός τήν κ. Λ. Β. Σκουταρίδη.

Έν Λευκωσία τη 17)30 Μαρτ. 1916

Έκ της Έπιτροπείας του Ε.Σ. κατά Ηλεκρόπρεα.

